

Nikola MICHŇOVÁ

Svatba Adama ze Schwarzenberku s Markétou z Pallantu roku 1613

Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2011, 101 s. (z toho 37 s. textových a obrazových příloh)

Bakalářská práce se věnuje jednomu ze stěžejních okamžiků života urozeného jedince – svatebnímu obřadu – na příkladu sňatku Adama ze Schwarzenberku a Markéty z Pallantu v roce 1613. Práce má logickou strukturu. V úvodní kapitole Nikola Michňová vymezila téma svého bádání a představila pramennou základnu. Tu tvořily zejména účetní prameny uložené v Rodinném archivu Schwarzenberků v českokrumlovské pobočce Státního oblastního archivu v Třeboni. Ty doplnila nepočtená korespondence a text svatební smlouvy. Za vyzdvižení stojí skutečnost, že všechny písemnosti jsou napsány v němčině. Dále Michňová zrekapitulovala dostupnou literaturu k tématu. Je třeba říci, že znalost literatury je nadstandardní, navíc s ní diplomatka pravidelně pracovala i v dalším textu bakalářské práce. Snad občas chybí přesnější odkaz (s. 16 a inspirace Cliffordem Geertzem a dalšími, s. 20 a informace o únosu Markéty z Pallantu před sňatkem). Z metodologických východisek se Michňová hlásí zejména k historické antropologii a konceptům symbolické komunikace, opět velmi oprávněně, jak dokazují další kapitoly. Úvodní kapitolu poté doplňují nezbytné informace o schwarzenberském rodu.

Další kapitoly se poté věnují sňatku z několika úhlů pohledu. Nejprve Michňová představila svatební smlouvu novomanželů, a to z hlediska formálního i obsahového. Za zajímavé považují zjištění, že v případě předčasné smrti Adama ze Schwarzenberku měla polovina celého majetku připadnout pozůstalé manželce. Další kapitola se věnovala hmotnému a personálnímu zabezpečení svatební slavnosti. Zde Michňová představila způsoby zásobování slavnosti, skladbu jídelníčku a kuchyňský personál. Za důležitou považují skutečnost, že tak vždy činí se znalostí obecnější a komparativní literatury. Za nejobjevnější považují čtvrtou kapitolu, kde se Nikola Michňová se znalostí teoretických přístupů pokusila interpretovat svatbu Adama ze Schwarzenberku jako prostředek symbolické komunikace s jeho sociálním okolím. Postupně si všímala složení hostů, kteří byli na svatbu pozváni. Ty rozděluje do tří skupin – rodinní příslušníci, přátelé a známí a schwarzenberští úředníci. Díky unikátnímu popisu svatebních dortů se dostalo i na symbolickou rovinu slavnostního jídelníčku. Se znalostí antické i

křesťanské symboliky Nikola Michňová prokázala, že „jídla na podívanou“ prezentovala Adama ze Schwarzenberku jako křesťanského rytíře a zároveň odrážela ideální vlastnosti ženicha a nevěsty. Důležitým poselstvím bylo zejména panenství nevěsty a naděje na zplnění potomka. Předměty hmotné kultury, často s heraldickou výzdobou, odkazovaly na tradici urozenosti obou rodů.

Po formální stránce lze bakalářskou práci pochválit, téměř se neproviňuje proti zásadám historického řemesla ani pravidlům českého jazyka. Oceňuji také bohaté textové a obrazové přílohy. Práce je pečlivá (snad jen jednohláskové předložky na koncích řádků unikly pozornosti), poctivě zasazená do domácí i zahraniční literatury, metodologicky nosná. Na základě těchto poznatků ji hodnotím stupněm **v ý b o r n ě**.

Zlatá Koruna 20. června 2011

(PhDr. Pavel Král, Ph.D.)